Krimināprocesa Nr.11200044218
Lietas arhīva Nr. K73-1043-19/47

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā.
Tukumā 2019.gada 27.martā

Zemgales rajona tiesa
tiesnese R. Bruce
piedaloties prokurorei M.Dārziņai
aizstāvim A.Eglītei
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

Apsūdzētais/pers. B/ nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli.

/datums/no plkst. 11.46 līdz 12.40 /pers. B/, mantkārīgu motīvu vadīts, nolūkā nelikumīgi izmanot savām vajadzībām /pers. D/ tiesiskā valdījumā esošu, Sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk-SIA)/Nosaukums A/AS Nordea bank norēķinu karti Nr. 5432********0396, kuru iepriekš atrada kopā ar PIN kodu, bez atļaujas vairākās reizēs ar vienotu nodomu, izmantoja minēto maksāšanas līdzekli ar PIN kodu, proti, Rīgā, izmeklēšanas gaitā precīzi nenoskaidrotā veikalā-kafejnīcā, norēķinājās par pirkumu 1,29 *euro* vērtībā, kā arī no SIA "/Nosaukums A/" konta izņēma sekojošas naudas summas:

- AS Citadele bank bankomātā ATMP0/adrese/-20 *euro;*
- AS "Luminor bank" bankomātā A108/HBD /adrese/0 *euro;*
- AS Swedbank bankomātā A108/HBLA172 /adrese/, tirdzniecības centrā Stockmann- 130 *euro.*

Tādējādi ar savām darbībām /pers. B/ nelikumīgi izmantoja /pers. D/ tiesiskā valdījumā esošu SIA "/Nosaukums A/" maksāšanas līdzekli, nodarīja /pers. D/ materiālos zaudējumus 2251,29 *euro* apmērā.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ vainu izvirzītajā apsūdzībā atzina un piekrita pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neizdarīt. Atzina pieteiktā mantiskā kaitējuma atlīdzības apmērus.

Tiesa ir pieņēmusi lēmumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi lietā, atbilstoši Krimināprocesa likuma 499.panta pirmajai daļai, jo apsūdzētais ir atzinis savu vainu izdarītajā un tiesai, pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu, turklāt, apsūdzētais, cietušais un prokurors piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai.

Tiesa atzīst, ka krimināprocesā iegūtas pietiekošas ziņas par faktiem, kas izslēdz saprātīgas šaubas un apliecina, ka apsūdzētais /pers. B/ nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli, tādēļ tiesa kvalificē /pers. B/ darbības pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas.

Krimināllikuma 46. pants paredz, ka sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz Krimināllikuma sevišķās daļas sankcija. Nosakot sodu, ir jāņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs, radītais kaitējums, kā arī vainīgā personība, viņa atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

Atbilstoši Krimināllikuma 47.panta otrajai daļai tiesa par apsūdzētā /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīst viņa vaļsirdīgo atzīšanos un, to ka izdarīto nožēlo.

Tiesa lietā par /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta 11.punktu atzīst to, ka noziedzīgs nodarījums izdarīts mantkārīgu tieksmju dēļ.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu, Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā smags noziegums, tīšs nodarījums, par kuru Krimināllikuma 193.panta otrās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Par apsūdzētā /pers. B/ personību noskaidrots, ka apgādībā divi nepilngadīgi bērni (lietas 103.lapa), strādā algoti darbu.

IeM Informācijas centra izdruka no Integrētās Iekšlietu informācijas sistēmas apstiprina, ka agrāk sodīts, sodāmības dzēstas, /datums/sodīts Citas valsts tiesā (/Valsts/). (lietas105.-109.lapa)

Atbilstoši Krimināllikuma 35.panta otrajai daļai soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziegumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais izmantojis Krimināprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību, veicinājis procesa norisi, piesakot lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Tā kā tiesa ir konstatējusi lietā atbildību pastiprinošus apstākļus, apsūdzētais izdarījis smagu noziegumu, nodarot ievērojamu mantisku kaitējumu cietušajam un to nav atlīdzināji, tiesas ieskatā apsūdzētajam ir nosakāms brīvības atņemšanas sods. Bet ievērojot apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli, tiesa atzīst, ka lietā pastāv Krimināllikuma 55.pantā norādītie apstākļi, nosacīta soda piemērošanai. Proti, tiesa ir guvusi pārliecību, ka sodu neizciešot apsūdzētais turpmāk neizdarīs jaunus noziedzīgus nodarījumus.

Tiesa atzīst, ka cietušā /pers. D/ pieprasītā mantiskā kaitējuma atlīdzība 2251,29 *euro* apmērā ir pamatota, pierādīta un apmierināma pilnībā.

Turklāt apsūdzētais prasījumu atzinis.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā dots kompensācijas jēdziens, norādot, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Kriminālprocesa likuma 353.pants reglamentē to personu loku, kurām tiesa var uzlikt kompensācijas samaksas pienākumu,- 1.daļas 1).punkts,-pilngadīgam apsūdzētajam, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Apsūdzētais/pers. B/ ir vainojams cietušajam radītajā mantiskajā kaitējumā, tādēļ viņam tas jāatlīdzina.

Ievērojot iepriekšminētās likuma normas, ir pilnībā apmierināma cietušā /pers. D/ pieteiktā mantiskā kaitējuma prasība, jo apsūdzētā prettiesiskās rīcības rezultātā cietušajam ir radies mantisks kaitējums.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512.,514., 520.,523.,524.,527., 528., 529. pantu, 530. panta trešo daļu, tiesa

nosprieda

/pers. B/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīt pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1(vienu) gadu.

Brīvības atņemšanas sodu /pers. B/ saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu noteikt nosacīti, ar pārbaudes laiku uz vienu gadu.

Saskaņā ar Sodu izpildes kodeksa 155.panta 1. daļas 1. punktu nosacīti notiesātajam ir pienākums 1) reģistrēties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši savai deklarētajai dzīvesvietai desmit darbdienu laikā pēc tiesas nolēmuma spēkā stāšanās.

Drošības līdzekli- dzīvesvietas maiņas paziņošanu /pers. B/ negrozīt.

Piedzīt no /pers.B/ /pers.D/ labā mantiskā kaitējuma atlīdzību 2251,29 *euro* (divi tūkstoši divi simti piecdesmit vienu *euro* 29 centus).

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu apelācijas kārtībā Zemgales Apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kaitējuma atlīdzības apmēru vai pieļautajiem procesa pārkāpumiem, sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese R.Bruce